

Sygn. akt III K 130/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Żywolewski

Protokolant: Justyna Szumrło

w obecności prokuratora Jerzego Duńca

po rozpoznaniu w dniu 21.09.2015 roku sprawy:

M. N. (1), syna J. i L. zd. J.

urodzonego (...) w B.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 23.01.2013r. roku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 1814/12** za czyn popełniony w dniu 24.11.2012r. z art. 178a § 1 kk na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk orzeczoną karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby; na mocy art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku; orzeczono o kosztach sądowych.
2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 17.06.2013r. roku w sprawie o sygnaturze akt **III K 790/12** za czyny: I. popełniony w okresie od 22 do 23.01.2012r., IV. Popelniony w dniu 04.03.2012r., VI. popełniony w okresie od 3 do 5.03.2012r. i VII. popełniony w okresie od 8 do 9.11.2011r. na mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazany, zaś na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 3(trzech) lat pozbawienia wolności; za czyny: II. popełniony w dniu 17.03.2012r., III popełniony w okresie od 06 do 08.03.2012r., V. popełniony w okresie od 01 do 05.03.2012r. na mocy art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazany, zaś na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 91 § 2 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności; za czyn VIII. Popelniony w bliżej nieustalonym okresie czasu w 2012 roku skazany na mocy art. 119 § 1 kw na karę 500 (pięciuset) złotych grzywny; Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17.03.2012r. do dnia 05.06.2012r.
3. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 03.04.2015r. roku w sprawie o sygnaturze akt **III K 118/11** za czyn (1.) popełniony w dniu 21.10.2009r. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk skazany na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równą kwocie 10 (dziesięć) złotych; za czyn (2.) popełniony w okresie od sierpnia 2009r. do października 2009r. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazany na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 45 § 1 kk orzeczono wobec skazanego przepadek korzyści majątkowej w kwocie 1700 złotych; na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 31.03.2010r. do dnia 01.04.2010r.

orzeka:

I. Na mocy art. 91 § 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed wejście w życie ustawy z dnia 05.11.2009r. (Dz. U. z 2009r. Nr 206 poz. 1589) w zw. z art. 4 § 1 kk łączy skazanemu M. N. (1) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **III K 790/12**

- Sądu Okręgowego w Białymstoku o sygnaturze akt **III K 118/11**

i orzeka wobec skazanego karę łączną 5 (pięciu) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. W pozostałym zakresie nie objętym wyrokiem łącznym wyroki jednostkowe opisane w punkcie I sentencji wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu;

III. Na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie I wyroku łącznego zalicza okres dotychczas odbytej kary przez skazanego w sprawach jednostkowych podlegających łączeniu.

IV. Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. I sentencji zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności:

- od dnia 31.03.2010r. do dnia 01.04.2010r. (w sprawie sygn. III K 118/11 Sądu Okręgowego w Białymstoku)

- od dnia 17.03.2012r. do dnia 05.06.2012r. (w sprawie sygn. III K 790/12 Sądu Rejonowego w Białymstoku).

V. Na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 1814/12**,

- kary grzywny za czyn popełniony w dniu 21.10.2009r. orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygnaturze akt **III K 118/11**.

- kary grzywny za wykroczenie za czyn VIII. popełniony w bliżej nieustalonym okresie czasu w 2012 roku orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygnaturze akt **III K 790/12**.

VI. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. Z. kwotę 120,- zł (sto dwadzieścia złotych) oraz 23% podatku VAT od tej kwoty, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu skazanemu.

VII. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

Sygn. akt III K 130/15

UZASADNIENIE

Dyrektor Zakładu Karnego w B. w piśmie z dnia 05.08.2015r. zasygnalizował możliwość zweryfikowania, czy w stosunku do skazanego M. N. (1), odbywającego karę pozbawienia wolności, nie zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego.

Sąd ustalił, co następuje:

M. N. (1) został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 23.01.2013r. roku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 1814/12** za czyn popełniony w dniu 24.11.2012r. z art. 178a § 1 kk na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; Na mocy art. 69 § 1

i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk orzeczoną karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby; na mocy art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku; orzeczono o kosztach sądowych.

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 17.06.2013r. roku w sprawie o sygnaturze akt **III K 790/12** za czyny: I. popełniony w okresie od 22 do 23.01.2012r., IV. Popełniony w dniu 04.03.2012r., VI. popełniony w okresie od 3 do 5.03.2012r. i VII. popełniony w okresie od 8 do 9.11.2011r. na mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazany, zaś na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 3(trzech) lat pozbawienia wolności; za czyny: II. popełniony w dniu 17.03.2012r., III popełniony w okresie od 06 do 08.03.2012r., V. popełniony w okresie od 01 do 05.03.2012r. na mocy art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazany, zaś na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 91 § 2 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności; za czyn VIII. Popełniony w bliżej nieustalonym okresie czasu w 2012 roku skazany na mocy art. 119 § 1 kw na karę 500 (pięciuset) złotych grzywny; Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17.03.2012r. do dnia 05.06.2012r.

3. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 03.04.2015r. roku w sprawie o sygnaturze akt **III K 118/11** za czyn (1.) popełniony w dniu 21.10.2009r. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk skazany na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równą kwocie 10 (dziesięć) złotych; za czyn (2.) popełniony w okresie od sierpnia 2009r. do października 2009r. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazany na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 45 § 1 kk orzeczono wobec skazanego przepadek korzyści majątkowej w kwocie 1700 złotych; na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 31.03.2010r. do dnia 01.04.2010r.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, iż w niniejszej sprawie Sąd analizował, czy spełnione zostały warunki do wydania wyroku łącznego, w odniesieniu do spraw wskazanych powyżej i w komparycji wyroku. Są to zatem orzeczenia, które zapadły w stosunku do skazanego w trzech wskazanych postępowaniach w czasie od dnia 23.01.2013r. (pierwsze z tych orzeczeń), a czyny popełnione od sierpnia 2009r. (w sprawie III 118/11 SO w/m). Aktualnie nie było konieczności rozważania możliwości orzeczenia kary łącznej i wyroku łącznego w odniesieniu do innych – wcześniejszych wyroków orzekanych w stosunku do skazanego, z racji faktu wydania w dniu 17.09.2007r. przez Sąd Rejonowy w Białymstoku wyroku łącznego w sprawie sygn. III K 1808/07 obejmującego wszelkie wcześniejsze orzeczenia dotyczące tego skazanego.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się w sytuacji, gdy zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej na zasadach przewidzianych w przepisie art. 85 k.k. , w brzmieniu sprzed nowelizacji ustawy kodeks karny która weszła w życie w dniu 01 lipca 2015r (Dz. U. z 2015r. poz. 396), ponieważ po tej dacie nie doszło do wydania żadnego wyroku skazującego dotyczącego skazanego M. N. (1). Z dotychczasowego uregulowania art. 85 kk wynika, że przesłanką wymierzenia kary łącznej jest to, by przestępstwa ustalone różnymi wyrokami, popełnione zostały przez sprawcę zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide uchwała składu 7 sędziów SN z 25 lutego 2005 r., I KZP 36/2004, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13; zasada prawna).

W ramach trzech badanych - wydanych wobec skazanego wyroków jednostkowych, zachodził realny zbieg przestępstw skutkujący możliwością orzeczenia kary łącznej, co do poszczególnych chronologicznie ułożonych czynów popełnionych przez skazanego, za które został prawomocnie skazany w postępowaniach:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **XV K 1814/12**.
- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **III K 790/12**,
- Sądu Okręgowego w Białymstoku o sygnaturze akt **III K 118/11**.

Konfiguracja poszczególnych czynów, jak też daty poszczególnych wyroków pozwalają na wyodrębnienie jednego ciągu przestępstw.

W odniesieniu do wyroków orzeczonych wobec skazanego, wobec których możliwe jest orzeczenie kary łącznej, pierwszym chronologicznie był wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **XV K 1814/12** z dnia 23.01.2013r. Objęty tym orzeczeniem czyn popełniony został w dniu 24.11.2012r. (k. 41) akt.

Przed datą wydania powyższego wyroku M. N. (1) dopuścił się popełnienia kolejnych czynów – w dniach 21.10.2009r. i w okresie sierpień 2009r- X.2009r. za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **XV K 1542/11** z dnia 05.04.2012r. (k. 24-v). Także wszystkie czyny za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 17.06.2013r. sygn. III K 790/12 zostały popełnione przed datą tego pierwszego omawianego wyroku z dnia 23.01.2012r.

Jednakże uważna analiza zmian w treści przepisów materialnych dotyczących zasad orzekania kary łącznej w powiązaniu z analizą dat zapadłych w tych sprawach wyroków i dat popełnienia czynów przypisanych tymi wyrokami skazanemu prowadzi do wniosku, że możliwe jest orzeczenie kary łącznej obejmujących jedynie kary pozbawienia wolności orzeczone w dwóch sprawach tj. :

- Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **III K 790/12**,
- Sądu Okręgowego w Białymstoku o sygnaturze akt **III K 118/11**.

Nie ma natomiast możliwości orzeczenia kary łącznej w odniesieniu do sprawy - Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **XV K 1814/12**.

Otóż zgodnie z pierwotnym brzmieniem art. 89 § 1 kk w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69. Nie ulega wątpliwości, iż stosując w prawidłowy sposób art. 4 § 1 k.k. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, sąd winien rozważyć "względność" ustaw przy porównaniu stanu normatywnego z daty orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz stanu normatywnego z czasu popełnienia każdego z przestępstw wchodzących w skład zbiegu (jak wypowiedział się w podobnym stanie faktycznym Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 stycznia 2015 r. (sygn. IV KK 224/14, LEX nr 1622330). Zatem w omawianej sprawie Sąd zastosował względniejsze, uprzednio obowiązujące przepisy art. 89 § 1 kk, mając na uwadze fakt, iż czyny, które popełnił skazany w sprawie III K 118/11 były przez niego dokonane jeszcze podczas obowiązywania pierwotnego brzmienia art. 89 § 1 kk, tj. w brzmieniu sprzed wejście w życie ustawy z dnia 05.11.2009r. (Dz. U. z 2009r. Nr 206 poz. 1589), które to zmiany weszły w życie w dniu 8 czerwca 2010r.

W tej sytuacji zatem, w której bezspornie nie było możliwości orzeczenia kary łącznej w odniesieniu do zbiegającej się kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (w sprawie o sygn. XV K 1814/12) i kary bezwzględnej w kolejnych sprawach Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonej tym wyrokiem kary. Ponadto, również na podstawie art. 572 kpk należało umorzyć postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonych wyrokami co do kary grzywny za czyn popełniony w dniu

21.10.2009r. orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygnaturze akt **III K 118/11** i kary grzywny za wykroczenie za czyn VIII. popełniony w bliżej nieustalonym okresie czasu w 2012 roku orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygnaturze akt **III K 790/12**, gdyż nie zostały spełnione przesłanki do orzeczenia kary łącznej z art. 85 kk – wobec wymierzenia różnych rodzajowo kar.

Wymierzając karę łączną w ramach określonego wyżej realnego zbiegu przestępstw (w odniesieniu do czynów za które doszło do skazania w ramach wyroków orzeczonych w sprawach Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygnaturze akt **III K 790/12** i Sądu Okręgowego w Białymstoku o sygnaturze akt **III K 118/11**) zastosowano jako podstawę materialną wymiaru kary łącznej art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk, gdyż skazany w warunkach określonych w art. 85 kk popełnił ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk oraz inne przestępstwa. Wymiar kary pozbawienia wolności, jaka może być orzeczona wyrokiem łącznym, w przypadku orzeczonej przez sąd kary łącznej, określa art. 86 § 1 kk. Możliwym zatem było orzeczenie kary łącznej w wymiarze nie niższym niż najsurowsza z orzeczonych kar jednostkowych (granica dolna) ale nie wyższym niż suma kar jednostkowych (granica górna). Ta ostatnia korygowana jest górnymi granicami dla danego rodzaju kary. W realiach konkretnej sprawy oznaczało to, że Sąd wymierzając karę łączną oscylował pomiędzy karą 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a sumą kar tj. karą 7 lat pozbawienia wolności.

Zgodnie z powyższym, w odniesieniu do rozważanej kary łącznej, sąd mógł oprzeć wymiar kary łącznej na trzech podstawowych zasadach. Pierwszą zasadą wymiaru kary łącznej jest zasada absorpcji. Jej zastosowanie wiąże się z wymierzeniem kary najbardziej korzystnej dla skazanego, bowiem wymierza się w takim przypadku najsurowszą karę przewidzianą za jednostkowe przestępstwo, a reszta kar zostaje przez nią pochłonięta. Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji traktować należy jako rozwiązanie stosowane wyjątkowo. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03). W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96).

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej znaczenie mają elementy składające się na związek przedmiotowy i podmiotowy zbiegających się realnie przestępstw. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy - ich kumulacja, to jest sumowanie. Należy zwrócić uwagę, że związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi przestępstwami oraz na podstawie zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 14 marca 2007 roku o sygn. II AKa 44/07, KZS 2007/4/27).

Określając wysokość kar łącznych Sąd nie brał pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kar za poszczególne przestępstwa - stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych czynów jak również ówczesnego stopnia winy skazanego, gdyż te zostały już wzięte pod uwagę przy wymiarze poszczególnych kar za czyny jednostkowe podlegające łączeniu. Wymierzając karę łączną Sąd miał zatem na uwadze całokształt przestępczej działalności skazanego M. N. (1) w kontekście celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara powinna spełniać w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej jak też ustalenia w zakresie związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy kolejnymi przestępstwami, za które został on skazany.

W tych okolicznościach, na wysokość wymierzonej kary łącznej miał istotny wpływ stosunkowo daleki ww. związek podmiotowo – przedmiotowy pomiędzy czynami zabronionymi. Świadczy o nim przede wszystkim dość znaczny okres pomiędzy popełnieniem przestępstw jak i dość odległy charakter dóbr, na które skazany dokonał zamachu.

Na wymiar kary łącznej wpływ ma również dotychczasowy proces resocjalizacji skazanego. Sąd analizował przy tym treść opinii o skazanym z Zakładu Karnego w B. (k. 65-66), jak też sprawozdanie z wywiadu środowiskowego sporządzonego przez kuratora sądowego (K. 67-8).

Sąd orzekając karę łączną pozbawienia wolności miał na uwadze fakt, iż zasadnicze znaczenie w zakresie jej wymiaru mają dyrektywy prewencyjne zarówno w aspekcie prewencji indywidualnej, jak i prewencji generalnej. Przytoczone zaś wyżej okoliczności są istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej niż wynikałoby to z dyrektywy absorpcji. Wskazują one bowiem, iż M. N. (1) przez kilka lat dopuszczał się różnorodnych przestępstw, głównie przeciwko mieniu, jak też z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a skala tego zjawiska prowadzi do wniosku, iż niejako żył z popełniania kolejnych przestępstw. Jednocześnie oskarżony nie jest w ocenie Sądu obecnie osobą tak zdeprawowaną by uzasadnione było oparcie kary łącznej na zasadzie kumulacji.

W tej sytuacji swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł na zasadzie mieszanej, ukierunkowanej na kumulację. Oznacza to, że mocniej zaakcentowano sumowanie kar jednostkowych aniżeli ich absorpcję. Zastosowana metoda wymiaru kary łącznej pozwala uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasady racjonalności wymiaru kary i zasady humanitaryzmu stosowania kar i środków karnych. Z drugiej strony wybrana przez Sąd metoda pozwala również uniknąć nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego wiele przestępstw, do czego prowadzi zasada absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych.

W pozostałym zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym wyroki jednostkowe opisane w punkcie I, II sentencji wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu. Zgodnie z treścią art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonych kar łącznych okres rzeczywistego pozbawienia wolności oraz okresy dotychczas odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu. Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. I sentencji Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności: - od dnia 31.03.2010r. do dnia 01.04.2010r. (w sprawie sygn. III K 118/11 Sądu Okręgowego w Białymstoku) i od dnia 17.03.2012r. do dnia 05.06.2012r. (w sprawie sygn. III K 790/12 Sądu Rejonowego w Białymstoku).

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na podstawie § 14 pkt. 5, § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. O kosztach orzeczono na mocy art. 624 § 1 k.p.k., gdyż skazany aktualnie nie ma praktycznie możliwości zarobkowych zarówno podczas korzystania z przerwy w karze, jak też wobec perspektywy dalszego odbywania kary pozbawienia wolności.